

in memoriam

PROF. DR. SC. MARIJAN BIŠKUP (23. VIII. 1939. – 5. I. 2018.)

Rođen je 23. kolovoza 1939. godine u Završju, općina Novi Marof, od oca Ćirila i majke Margarete rođ. Plantak. Uz Marijana je u obitelji rođeno još petero djece: Marko, Živko, August, Agata i Đurđica. Osnovno obrazovanje stekao je u Radovanu. Gimnaziju je pohađao u Varaždinu (1950. – 1953.) i Bolu na Braču (1953. – 1957.). Od 1958. do 1963., uz prekid zbog odsluženja vojnog roka (1959. – 1961.) studirao je na Visokoj dominikanskoj bogoslovnoj školi u Dubrovniku, a od 1963. do 1966. godine na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Na tom je Fakultetu 1969. godine stekao naslov magistra teologije. Iste godine odlazi na studij u Rim, gdje 1971. godine postiže magisterij iz liturgike, 1973. godine doktorat iz teologije, a 1975. godine diplomu iz specijalizacije u moralnoj teologiji.

Nakon doktorata započeo je rad na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Moralnu teologiju predavao je od 1973. godine do umirovljenja, a od 1977. godine predavao je i na Katehetskom institutu. Ljudska prava predavao je od 1991. godine. Godine 1973. imenovan je asistentom pri Katedri moralne teologije. Habilitirao je 1979. godine i postao naslovnim docentom. Sveučilišnim docentom postaje 1990. godine, izvanrednim profesorom 1997. godine, a redovitim sveučilišnim profesorom 2000. godine. Reizbor u trajno zvanje učinjen je 12. rujna 2005. godine. Od 1998. do 2001. obnašao je službu prodekana KBF-a za nastavu. Na službu obnašatelja pročelnika Katedre moralne teologije imenovan je 15. listopada 1998., a za pročelnika je izabran 26. ožujka 1999. i ponovno 18. ožujka 2005. godine. Bio je nositelj kolegija Posebna moralna teologija na KBF-u i kolegija Posebna moralna teologija II. na Katehetskome institutu. Bio je voditelj poslijediplomskoga studija na Katedri moralne teologije na KBF-u u Zagrebu. U znanstvenome projektu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu »Srednjovjekovna baština u Hrvata« bio je voditelj teme »Martin iz Zadra«.

Autor je brojnih knjiga, članaka, priloga, prikaza i prijevoda iz područja moralne teologije i povijesti teološke misli kod nas. Napisao je ukupno 219 bibliografskih jedinica: savjest, epikeja, eutanazija, ekologija, odnos etike i umjetnosti, prilog hrvatskih dominikanaca razvoju mariologije kod nas, pučka pobožnost, doprinos hrvatskih dominikanaca teološkoj misli u općoj Crkvi: Pavao Dalmatinac, Martin iz Zadra, Augustin Kažotić, Klement Ranjina, Albert Dujam Gliričić i dr. Bio je glavni urednik glasila *Blaženi Augustin Kažotić*, član uredništva časopisa *Croatica christiana periodica*, u kojem je imao stalnu rubriku »Primljene publikacije«. Sudjelovao je svojim izlaganjima na brojnim domaćim i inozemnim znanstvenim skupovima. Bio je aktivan član nekoliko znanstvenih ustanova

u domovini i u inozemstvu: Kršćanska sadašnjost (Zagreb), Hrvatski mariološki institut (Zagreb), Associazione teologica italiana per lo studio della morale (Rim), Association des théologiens pour l'étude de la Morale (Pariz), Pontificia Academia Mariana Internationalis (Rim). Bio je i član Etičkog povjerenstva Klinike SUVAG u Zagrebu.

Umirovljen je 2009. godine, a 20. svibnja 2014. godine Senat Sveučilišta u Zagrebu dodijelio mu je počasno zvanje i titulu *professor emeritus*.

Marijan Biškup bio je član Reda propovjednika. Prve zavjete u dominikanskom redu Marijan Biškup položio je 17. kolovoza 1958., a svečane zavjete 27. rujna 1963. godine. Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1965. u Zagrebu. Od 1966. do 1968. godine bio je župni vikar u župi Žalec kod Celja u Sloveniji. Od 1968. do 1969. godine živio je i pastoralno djelovao u dominikanskom samostanu u Šibeniku. Nakon povratka sa studija u Rimu svoj redovnički život proveo je u samostanu Kraljice sv. Krunice u Zagrebu. U samostanu je vršio brojne službe. Više puta bio je biran za samostanskoga priora, superiora i lektora. Na razini Hrvatske dominikanske provincije višekratno je obnašao službe člana provincijskih skupština, provincijskog vijećnika, promicatelja kanonizacije i štovanja svetaca, člana Povjerenstva za ispitivanje ređenika i kandidata za ispovjedne ispite te Liturgijskog povjerenstva.

Od 1979. do 1999. godine obnašao je službu prosinodalnog suca Nadbiskupskoga ženidbenog suda, a nakon toga suca Međubiskupijskog suda prvog stupnja u Zagrebu.

Umro je u petak 5. siječnja 2018. godine u 79. godini života, 60. godini redovništva i 53. godini svećeništva. Pokopan je 9. siječnja 2018. godine na zagrebačkom groblju Mirogoj.

Slavko Slišković